

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП,

ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
Велико Търново

Година XXXV

1978

ЯНУАРИ

14

Събота

Вестникът е основан през 1948 година

Брой 7 (3997)

Цена 9 стотинки

За задачите на движението за българо-съветска дружба

Вчера в Профсъюзния дом във Велико Търново се състоя разширен пленум на Окръжния комитет за българо-съветска дружба. Присъстваха членовете на пленума, председателите и секретарите на градските и общинските комитети за българо-съветска дружба, делегатите на Четвъртата национална конференция на движението за българо-съветска дружба, представители на обществени организации.

Доклад за задачите на движението за българо-съветска дружба във Велико-търновски окръг в светлината на документите на Четвъртата национална конференция изнесе Христо Станев, член на Общонародния комитет и председател на Окръжния комитет за българо-съветска дружба, секретар на Окръжния комитет на БКП. Той прецени работата по разширяване и задълбочаване на движението за българо-съветска дружба според изискванията, поставени от

Четвъртата национална конференция и в приветствието на ЦК на БКП до конференцията.

Изказаха се Георги Божанов, председател на ГК на БСД в Свищов, Ненко Цанков, секретар на ОК на Отечественния фронт, Борис Чобанов, секретар на ОК на ДКМС, Валентин Станков, председател на клуба за българо-съветска дружба във ВВВУ „В. Левски“, инж. Иван Дончев, председател на клуба за българо-съветска дружба в МК „Енчо Стойков“, Лясковец, Ненко Нелев, председател на ОС на БСФС, Валентина Стоянова, старши преподавател по руски език във ВТУ „Кирил и Методий“.

За задачите през движението за българо-съветска дружба говори доп. Ганчо Тодоров, главен секретар на Общонародния комитет за българо-съветска дружба.

Таня ТОДОРОВА

Комунистите от Окръжно управление на МВР отчетоха дейността си

На състоялата се вчера в Младежкия дом — Велико Търново отчетно-изборна конференция на партийната организация към Окръжно управление на МВР присъстваха другарите Никола Василев, кандидат-член на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП, ген. майор Ангел Карлов, кандидат-член на ЦК на БКП и първи заместник-министър на вътрешните работи.

В доклада на партийния комитет, изнесен от неговия секретар Евтим Евтимов, беше направена задълбочена оценка на работата на комунистите от Окръжно управление на МВР в духа на решенията на Единадесетия партийен конгрес в Юлския пленум на ЦК

на БКП. Засялаха се ефикасността в запазването на сигурността на страната и в предотвратяването на стопанските и криминалните престъпления. Все по-успешна е борбата за образцов обществен ред в населените места и безопасността на движението на моторните превозни средства по улиците и пътищата на окръга. Първичните партийни организации с активна политическа форма и средства осигуряват изпълнението на отговорните задачи, които поставя Партията пред органите на МВР.

Обстойно изказване направи другарят Никола Василев.

Н. РУСЕВ

През първата десетдневка — над графика

Предварителната подготовка, извършена от колектива на Завода за инструментална екипировка в Долна Оряховица, позволила планът за 1978 г. да се изпълнява ритмично още от първите дни на новата година. През първата десетдневка на януари над графика е произведена с 8 на сто повече продукция.

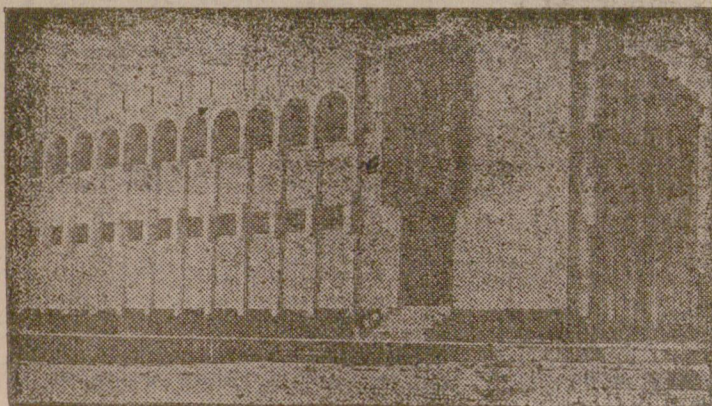
На първо място в социалистическото съревнование се

парехме колективът на участъка от цех „Броколиерия“ и майстор по производството Борис Стойков, а след него са работниците и специалистите от цех „Инструментална екипировка“.

В чест на Националната партийна конференция заводският колектив е в трудова надпревара за предсрочно изпълнение на плана за януари.

Пенка БАКАЛОВА

Музеят в Павликени

Сградата на музея

Осъществена е една от дав на лелена мечта на жителите от Павликени. След две годишен труд бе построена нова музейна сграда по проект на младия великотърновски архитект Теофила Теофилов. Нейната оригинална архитектура я прави една от най-красивите сгради в града. Със своите 350 кв. метра застроена площ, два етажа и модерно фондохранилище тя отговаря на всички съвременни изисквания на музейното дело.

На първия етаж е разположена картинната галерия, а на втория — музейната експозиция. В картинната галерия са показани едни от най-хубавите картини и скулптури творни на великотърновски художници.

Вниманието на посетителя грабва още самата сграда. Над централния вход е изработено керамично пано, което със своите фигури възпроизвежда основни моменти от историята на града и района. Паното е дело на художниците Григор Спиридонов и Георги Чапкънов.

Интересното и най-характерното от всичко онова, с което разполага. Макар и само с една хубава археологическа карта, показано е миналото на Павликенския район, експонирани са материали, открити в античния керамичен център край града.

В борбата на българския народ срещу турското робство светла диря оставят воеводите Филип Тотю, Стефан Караджа и Хаджи Димитър. Със своите чети, на път за Стара планина, те преминават през Павликенския край и водят тежки боеве с врага. Връхна точка на Априлското въстание в окръга е Дряновската епопея. Голяма част от четата на поп Харитон и Бачо Киро е от Бяла черква и околните села. Всичко това е отразено в раздела „Възраждане“.

Из експозицията за антифашистката борба

С много фотоси, факсимилета и веществен материал е застъпен разделът „История на капитализма и революционното движение“. Тук е показана дейността на Никола Габровски и Никола Бакев — първите комунисти, избрани за народни представители от бившата Павликенска околия, разпространяването на социалистическите идеи, създаването на учителската социалдемократическа организация, участието на павликенци във войните от 1912—1918 г., укрепването на БКП, създаването на районен комитет на БКП в Павликени. Много добре е застъпен периодът на антифашистката борба 1939—1944 г.

В раздела „Социалистическо строителство“ е показан възходът на Павликени и района след народната победа на 9 септември 1944 г., бригадирското движение, създаването на кооперативните стопанства, на първите машиностроителни предприятия в града.

Много интересен по замисъл и изпълнение е и разделът „Етнография“. Чрез възпроизвеждане на народни обичаи, облекло и битови предмети са показани разностранното и богатството на нашия край.

Новият музей в Павликени е още едно място, което помага за патриотичното и естетическото възпитание на подрастващото поколение.

Васил ИЛИЕВ
urednik на музея

Снимки Минко МИТЕВ

Премиерен спектакъл

Вчера в салона на народно читалище „Карл Маркс“ в Павликени естрадно-сатиричният състав с ръководител Христо Арнаудов изнесе с голям успех своя премиерен спектакъл „Песничка за фара“. В програмата взе участие и младежният оркестър при клуба на ДКМС в града.

Успех на филма „Войници на свободата“

От понеделник до неделя в кино „Алеко“ в Свищов при голям успех се прожектира четирисерийният съвместен игрален филм на европейски социалистически страни „Войници на свободата“. Досега той беше посетен от ученици от почти всички училища в града, от активни борци против фашизма и капитализма и много граждани.

Божан ДИМИТРОВ

Няколко щриха за прекия ръководител

В края на по-миналата година ми предложиха да заемая мястото на бригадир в краевефермата в Леленик. Трябваше да призная, че се поколебах в началото, знаех, че други трима души са се отказали. Причината — ръководителят и Ангел Господинов бил много строг. „Не се отдели от фермата“ — казват. — Всичко трябва да е в ред при него. Кръшкане у никого не търпи.“

Като у себе си бих добавила сега, след една година съвместна работа с него. Какво пък — това му е най-добрата черта. Иначе как щяхме да се оправим с големите задачи — краевефермата се разшири от 300 на 500 крави. Работим по нова организация — преди на един дояч са се падали по 25 крави, а сега осем от доячките работят с 35, а останалите — по почина на Лейла Пейнс. Разбира се, за това помага механизацията. Работим с автоматична връзваша уредба — хранене, доене, почистване на помещението. Но всичко това може да съществува и пак да нямаме осягащите постижения. Всеки ден даваме по 3000 литра мляко, добре върви планът по приплодите. А в чест на 60-годишния юбилей на Октомври увеличихме прираста на телетата до 6 месеца със 100 грама.

Сутрин преди пет часа Ангел Господинов е в краевефермата. Друг на негово място би казал: „Работата ми е да се занимавам само с организацията на хората и на работните процеси, да уточнявам технологията на хранене и гледане на животните, да съставям лажбени табелици и... толков.“ Не той обаче. Рано-рано ще ми не през всички обори, ще ви

ди правилно ли е започнал производственият процес, да ли няма болни животни — това при нас е особено важно. След това ще се срещне с мен и с фуражира Величко Митев. Ще разгледаме заедно кой какво има да върши за деня и после като че ли нещата тръгват сами.

Напоследък беше изгорял трансформаторът още преди да почне сутрешното доене, а без ток при нас нищо не може. Трябваше да го видят тогава — развърта се и дорде се разбере от всички, че няма ток, той съвсем да организира работата по издояването на кравите. След това с помощта на всички натоварихме и предадохме млякото на „Сердика“. Пак той тогава издиря и специалист, който до обед отстранява повредата в трафопоста. След обед доенето и всичко си беше по реда.

Такъв е — оперативен, енергичен, способен да взема бързи решения и да се справя и с най-тежките ситуации. Но това е пък, защото много добре се разбира с хората, на стойчив е и умее да ги организира. Правихме една постройка за електроагрегат — като влезе в действие, вече няма да сме зависими от трафопоста. За да стане час по-скоро, ние — помагаме. Пак Ангел ни организира — той е и партийен секретар на краевефермата. Излязоха всички животновъди на отливането на плочата, под негово ръководство. Освен дото до един дообед всичко се свърши, но и той превърна работата в празник. Стана истински съботник — даже с другарски обед след това. Под негово ръководство направихме летската площадка, под негово ръководство се извърши и строежът на един жи-

лищен блок. Там остъкляването много ни забави, но през месец раздадохме ключовете. Събрахме се да уточним кои ще са шастивците. Шастивци казвам, щото тъй е прието — иначе казано, това са най-заслужилите.

Всякакви случаи има при нас, да кажа, не всичко е ясен ред — не може. През миналия месец в един от обори-те бяха оводнили млякото с повече от десет процента. Санкционираха ги. Но по-важно питателно за тях беше другото (Ангел Господинов заведе тази практика) — дотога извикаха пред ръководството на профгрупата. Тримата големи хора — застанат като обвиняеми. „И то за какво — им казва Ангел, — за да вземете 20—30 стотинки повече!“. Наведоха глави и... не вярвам да повторят.

Ето, това, дотога някои му викат строгост. А то е справедливост. Пък когато някой трябва да се похвалява, да се поощри — на него еша му няма. Ние например сле-

дим и прилагаме опита на ползвателите животновъди не само в приката си работа, а и при доенето и отчитането на съревнованието. Пак Ангел беше, който стана министър на въвеждането на флагчета за най-добър обор, дояч и телчар. Знамето в двора на краевефермата всяка сутрин се издига от първенеца в съревнованието. Ще се строят всички и ще ръкопляска — веднъж на Мехмед Мехмедов — най-дългогодишния ни работник, планата си по млеко-ядоша за миналата година изпълни 107 процента, друг път на Ахмед Мустафов, който в навечерието на 60-годишния изпълни годишния си план, на най-добрата телчарка Цана Пушкаркова, изпълнението на нейния план за прираста на телетата е около 120-те процента.

С всички умее да работи Ангел — и с работниците, и с мен като бригадир, и с фуражира, и с доктора. Имахме по едно време голяма смъртност при телетата. Запретна се Ангел, повика ни с доктор и тримата обогрихме всичко с бензинова лампа. Направи пълна реорганизация — смени гледачите, смени фуража — стана чудо. Спряха да мрат телетата в телчарника. Ами колко работа е свършил по на млякане на яловостта. И тук успяхме.

Разказах за някои неща, случили се през последната година. А Ангел е ръководител на обособеното териториално звено в Леленик вече осем години. Пресметнете сами колко още плюсове могат да се добавят към характеристиката му на пряк ръководител.

Веска ВЕЛИЧКОВА

ЛЮБЕН КАРАВЕЛОВ — ПРЪВ ПЕЧАТАР И ИЗДАТЕЛ

По случай 100 годишнината от откриването на първата печатница във Велико Търново

Любен Каравелов идва във Велико Търново в края на юни или в началото на юли 1877 г. — само около месец след освобождаването на града от османско иго и веднага се включва в обществения му живот. Под влиянието на Александър Нарински, председател на руските славянски благотворителни дружества, с когото заедно пристигат във Велико Търново, той се заема с основаване на благотворително дружество в помощ на бежанците от Южна България. На 17 август 1877 г. такова дружество е основано, а от 23 август същата година той става негов подпредседател. От подписите му в протоколите на заседанията личи, че Любен Каравелов е бил в града до септември същата година, след което, поради пътувания до Београд и Букурещ, не участва в живота му. Във Велико Търново той се връща в края на 1877 г. или най-късно през януари 1878 г. Началото на този период е свързано с пренасянето на печатницата му от Букурещ във Велико Търново.

По този въпрос има няколко различни, а отчасти и противоречиви мнения. Най-правдоподобно е твърдението на Стилиян Чилингиров, който смята, че пренасянето е станало между 28 ноември, когато пада Плевен, и 19 декември, когато е подадено за явяването до търновския губернатор за откриване на типография „Л. Каравелов“. В подкрепа на това трябва да прибавим и съобщението за предстоящото пренасяне на печатницата във в. „България“, което не би излязло през ноември 1877 г., ако печатницата е пренесена осем месеца по-късно — през юли 1878 г., както твърди Ст. Кутинчев. За това говори и писмото на Иван Вазов до висшия административен служител и книжовник след Освобождението Спас Вацов от 26 януари 1878 г., в което съобщава: „Каравелов сега е в Търново, дето от много време тъкми да издава вестник „Свободна България“... Любен Каравелов открива печатницата не по покана на руската главна квартира или по нейно ангажиране, както уверява Ст. Кутинчев, а по свой собствен почин, както се вижда от публикуваните от Ст. Чилингиров документи. Това обстоятелство определя Любен Каравеловата печатница като една от първите български печатници, пренесени от чужбина след Освобождението, и първата във Велико Търново.

За производствени помещения във Велико Търново Любен Каравелов използва джамията на пл. „Баждарлък“ (днес пл. „Белчова заграда“), а той, заедно със жена си, живее отначало в една стая на хотела на известната търновка Бяла Бона, а после — в Хаджи Недялковата къща, където се помещавало и читалище „Надежда“.

Поради предстоящо събрание на джамията, печатницата е пренесена в долния етаж на общинското здание (днешната сграда на градския народен съвет).

Печатницата била сравнително нова и добре комплектувана. Разполагала е с една висиска скоростна преса „Л. Кайзер“ и с над 20 хиляди нови български, латински, гръцки, влашки, черковни и турски букви, доставени от държавната печатница в Бел

град и от Виена. От Букурещ той довел във Велико Търново и тримата си работници — опитния арменец Манук и румънците Петрик и Михалаки. По-късно Любен Каравелов привлякъл за „директор“ на печатницата си търновеца Панайот В. Типографов, запознат с печатарското майсторство. На него възлага да издиря и обучи 5-6 грамотни момчета и момичета. Типографов за една седмица подготвил 2 момчета и 3 момичета за словослагателна, едно момиче за продавачка и 1 въртач на машината.

Печатницата на Любен Каравелов е имала и правилник за работа, в който шест точки определят задълженията на работниците и реда на печатницата.

В печатницата са печатани един вестник и едно списание, 12 книги през 1878 и 12 — през 1879 г., предимно с историческо съдържание, хумористична литература и музикални въпроси за устройството на младата българска държава.

На 15 май 1878 г. с брой пети, е възстановено излизането на списанието за наука и литература на Любен Каравелов — „Знание“, което по-малко материал и в областта на естествените науки, историческата география, ориенталика и преводни художествени произведения и др. Списание „Знание“ е първото на шест списание, появило се в България след Освобождението. От него тук излизат четири книжки и същата година спира.

По време на Учредителното Велико народно събрание в печатницата на Любен Каравелов се отпечатва обществено-политическият вестник „Българският лев“, редактиран от Светослав Миларов, от който през март и април 1879 г. излизат седем броя.

Любен Каравелов сключва договор за отпечатване на дневниците на Великото народно събрание, заседавало във Велико Търново. Освен тях, през 1879 г. в неговата печатница биват отпечатани и първата българска конституция, „Временни правила за избирането на председателите на първото общинско народно събрание“, „Временни правила по поштовата част“.

Дело на Каравеловата пе-

чатница са и неговата книга „Разкази из българския живот“, включила повестта „Ще ли им се върне“, „Шо е грех“, „Неню“, „Венчаване на ешафода“ на Ал. Дюма, „Следствие от Кримската война на 1854—1856“ на Радко Радославов, „Гусла с песен“ на Никола Ат. Живков, „Руско-турската война 1877—1878 г.“ на Стефан С. Бобчев и др.

На 10 август 1878 г. Н. С. Шербински разрешава отпечатването на книгата „Нова песнопойка. Народни песни и стихотворения“, която включва 23 стихотворения на Л. Каравелов, по 5 на Христо Ботев и Стефан Стамболов и две на Иван Вазов. Тя представя първата антология на революционната поезия у нас и първото по-цялостно представяне на Ботевата поезия след Освобождението.

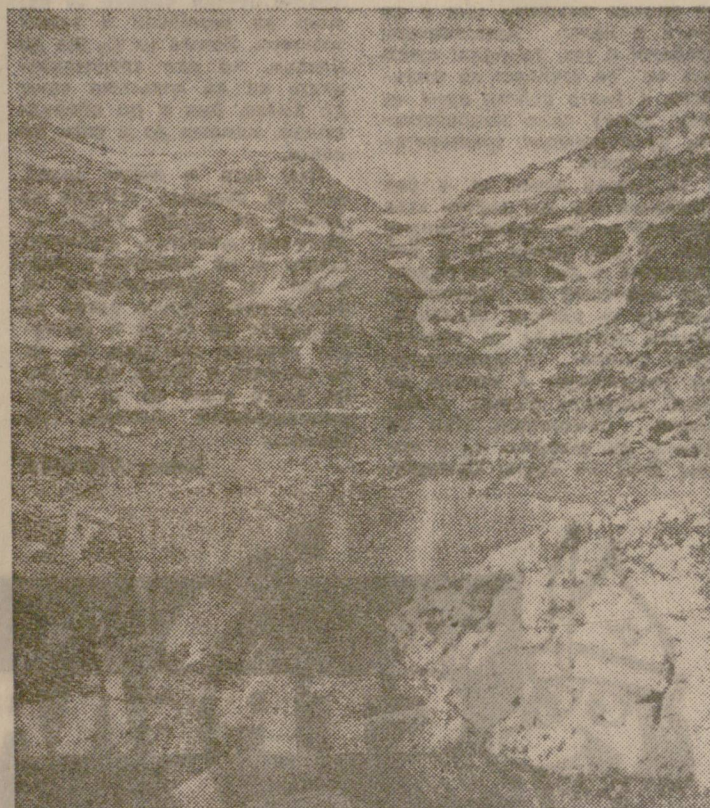
Любен Каравелов остава във Велико Търново до есента на 1878 г., а през ноември се прибира в Русе, където след три месеца (3 февруари 1879 г.) починал.

Половина година по-късно печатницата му е пренесена в Русе.

в. с. Марин КОВАЧЕВ

С художествено-документална стойност

По повод Петата самостоятелна изложба на фотограф-художника Трифон Капитанов

Трифон КАПИТАНОВ

Пирин планина

„Виждат“ ли вярно обективите?

Размисли за две фотоизложби

Става дума за откритите в края на декември експозиции на млади творци от кино-фото клуб „Стрела“ при Профсъюзния дом на културата във Велико Търново и за самостоятелната фотоизложба с планински сюжети на Желя Виткова. И двете са събития за културния живот в града, още повече, че между избираните от обективи, които „гледа“, съвсем не са много тези, които вярно „виждат“, а когато все пак това е неоспорен факт, едва ли са достатъчни грижите вярно и дадено да стане достойно на широката общественост.

Характерна и за двете изложби е младостта на ентузиастите зад камерата, хора, в по-голямата си част далеч от професионализма и от рутината. И като че ли с това се изчерпва базата за сравнение. Може би ще бъде поуместно да проследим отликите между тези две изяви, въпреки че главната противуположност се налага сама — не е възможно сътворено само от един човек, само на една тема, да се приближи пълно по всеки един от своите детайли до многообразието от идеи, сюжети, изразни средства и индивидуалности, изкарани на „бял свят“ от цял колектив.

Веднага искам да цитирам това, което е записала Виткова в книгата за впечатле-

ния на изложбата, дело на клуб „Стрела“: „Держайте момчета! Обърнете внимание на лабораторната работилница! И то ва не е самоизтъкване, не е голямо пожелание. Наистина, то ва е мнение от позицията на професионалния фотограф със специална подготовка, но на ли нейната „финална“ работа върху фотоапаратна определяне превъзходна тази на колегите? А сполучливата лабораторна работа означава пълнота и ефирност на светлинните и сенките, богатство на полутоновете и перспективата, максимално доближаване на „уловеното“ от обекта до онова, което възприема далеч по-съвършеното като оптична човешко око.“

Това съвсем не омаловажава постигнатото от „стрелците“ с фотокамери. Напротив, те доказват, че са ядро с добри възможности, чиято членове дори за сметка на непълната изява във фотографията, като че ли са останали на втори план прекрасните традиции от близкото минало на клуба, в киното. Но то ва е тема за отделен разговор.

Тръгнали веднъж по пътя на съпоставките, не можем да не забележим и една друга отлика, която характеризира двете изложби от гледна точка на почти най-голямото призвание и преимущество на фотографията като из

куство — динамиката в търсенятия.

В творбите на Виткова няма смисъл да откриваме тази динамика. Тя се налага сама от темата на изложбата — планината през всички годишни времена и нейните възторжени почитатели — алпинисти и скиори, устремяни към върховете. Разбира се в тук не липсва спокойното, тих съзерцание на пейзажа („Отражение“, „Гросглокнер“). Но достатъчно е да видим „Търсачи на силни усещания“ и „Рисковите на професионалните“, за да усетим тръпката, за да се възхитим от устрема на волния полет, да ни обхване свежестта от размаха на стотиците глъбобни криле. Разбира се тук може да се спори как во трябва да бъде съотношението между репортажното и началото при улавянето на един неповторим миг и продължителното съсредоточаване в красотата, за да говорим в крайна сметка за художествено във фотографията. Но струва ми се, че не са съвсем прави членовете на „Стрела“ като са обирали такива голямо внимание на портретите и на „режисираниите като за филм“ ситуации („Стефка“ на Господин Пейчынски). Не че това е лошо. Напротив, само който не е правил фотографски портрет не знае колко труден е този, като че ли най-близък до изобразителното изкуство жанр. И съвсем не липсват в изложбата добри образи („Стела“ на Иван Бораджиев и др.). Но ако се абстрахираме от индивидуалностите и възприемем платната като цяло, не можем да не се изненадаме от спокойствието в избора на посочава обектива от страна на тези млади хора, които сякаш са забравили, че съществува екзотично време една хиляда на част от секундата. Защото ако вземем двете последни изложби „Интерпресфот“, ще видим, че най-високите награди се присъждат не на обекта — регистратор на красотата а на обективата — откривател на нещото, което може да се върне при хората само върху фотокартия.

И още нещо. На пръсти се броят творбите, по които случайният посетител би разбрал че техните създатели живеят и се трудят в такова неповторимо обкръжение, каквото предлага Търновград. Не е нито, че всичко е вече пренесено и от тук нататък само можем да „копираме“. Търновград заслужава, не, той ни задължава да обръщаме по-често обективите си към хилядолетната му история, към хилядаликата му съвременност.

До тук стана дума за някои най-обща виждания в двупрофия на едно толкова специфично и трудно изкуство. Но когато човек се задълбочи в детайлите, не може да не открие оригиналното пришествие на всеки един творец да не се натъкне на индивидуален почерк, на стремеж към собствен стил. И това всъщност е най-голямото достойнство на двете изложби.

В продължение на години Трифон Капитанов проявява завидна настойчивост в търсенето на онези компоненти във фотографията, които я правят изкуство със свой облик и характер. У него са налице всички онези дадености, благодарение на които фотографията надмогва обективизма и педантичната си дребнавост и се подчинява на една по-човечна цел — с помощта на обектива и на неговите поетични моменти, видни от влюбени в природата и хората човек. И тук фотограф-художникът разпуща тесните рамки на предназначението на фототехниката, подчинява я на художествени търсения, а те ни карат да забравим начина, по който са направени.

Трифон Капитанов с единично удоволствие насочва търсенята си както към природата, така и към хората. Сполучил е да олюхотвори редица великодушни мигове с шастиви хрумвания и чрез обектива да съхрани и предаде документална трайност на преходна красота. Нима

да е грешка в твърдението, че Капитанов е един от малкото наложници на фотографското изкуство, насочили вниманието си изключително към човека, към неговото лице. Достатъчно е да разгледаме поединицата от портрети на наши съвременници и неслучайно срещаме хора, аз да си убедим в любовта, с която е разкрил същността на всеки един образ.

Могат да бъдат назовани десетки фотографии от изложбата в няколко зали табла. Във всичките техниката е безупречна, но не тя привлича вниманието. Спряме се, притича лени от искреността, с която са заснети, от желанието на автора да ни покаже интересни моменти и хора, а не дотични ситуации и сцени в документална стойност. И навсякъде — стремежът да олюхотви мотива, да му предаде отгласа, който го прави не безстрашна фотография, а изкуство с непреходна художествено-документална стойност.

Цанко ПЕТРОВ
кандидат за изкуствоведски науки

БМТ „Орбита“ при ОК на ДКМС — Велико Търново

търси да назначи

ШОФЬОР за автобус. Заплата съгласно щатна таблица плюс 25 на сто допълнително възнаграждение.

3-1

ДДЗ „Димитър Благоев“ — Велико Търново

търси да назначи

РАБОТНИЦИ на преси за шперплатното производство, на то осигурява ведомствени жилища в кв. „Чоленовци“.

3-1

Районна потребителна кооперация — Килифарево

съобщава

на интересувашите се, че търси да назначи следните търговски работници:

ОТГОВОРНИК на павилон за закуски и хранителни стоки при МЗ „Белица“ в гр. Килифарево.

СЕРВИТОРИ за ресторант „Балкан“ в гр. Килифарево — 2 души.

ОТГОВОРНИК на щанд за памучен, вълнен трикотаж и чорапи при Универсалния магазин в гр. Килифарево.

Постъпване веднага. Желашите да постъпят на работа да подадат молби до ръководството на кооперацията в гр. Килифарево.

3-1

Окръжно управление „Кинематография“ — Велико Търново

търси да назначи

ШОФЬОР за кола „Жук“ Постъпване веднага.

3-1

ПРОДАВАМ къща с двор с. Володей — центъра. Спразка Варна, тел. 3-40-51.

2-1

ТЪРСЯ жена за гледане на дете, кв. „Чолаковци“ бл.

45. кв. Б. ап. 18 — сел. Кожухарови — Велико Търново.

ПРОДАВАМ Московка 408 И, 40 000 км, Зелена 18.

Завод за автоматични везни —

— Лясковец

УВЕДОМЯВА

промишлените и селскостопански предприятия, че разполага с гилотини и резбошлайфи, които имат свободен капацитет.

Приема поръчки за най-срочно и качествено разкрояване на метал (ламарина) до 14 мм, обикновено на детайли до 3 мм и шлифване на всички видове везни с дължина до 300 мм.

Справки и приемане на поръчки на тел. 77-21 или 10-70, вътрешен 46.

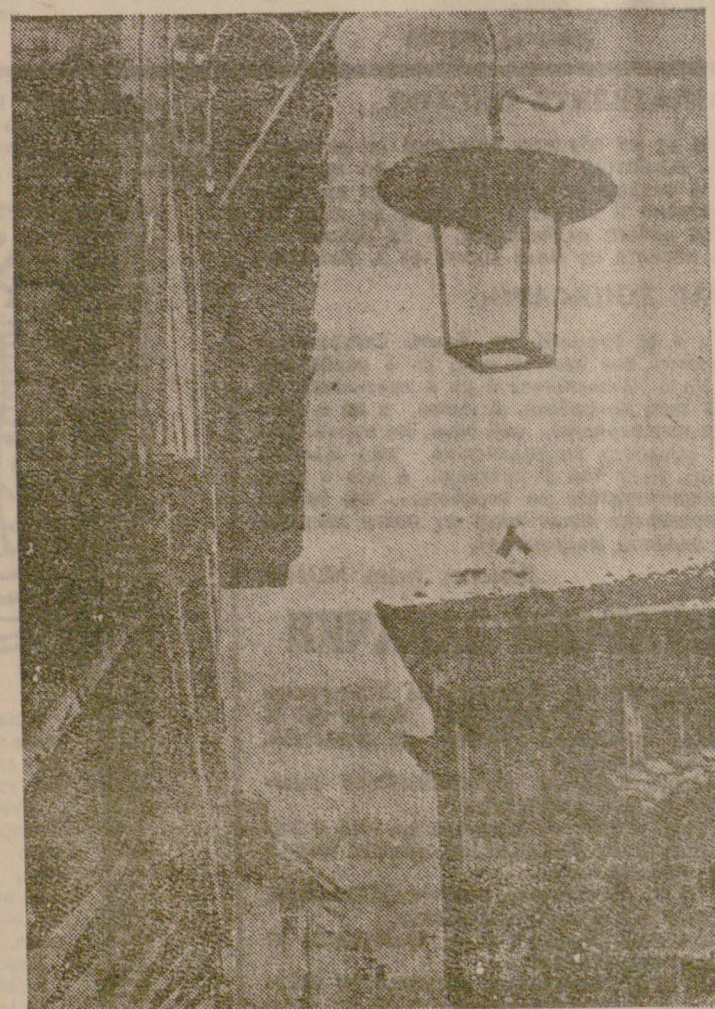
1-1

Книга за Гео Милев

„Тръбачът“ от Здравко Петров е първо написана книга за поезия на Септемврийското въстание от 1923 г., талантливият поет и изведен антифашист Гео Милев. В документалния разказ се проследяват както обществената дейност, така и

лиричните „натрупвания“ в биографията на безсмъртния поет, които избухват като взрив в поемата му „Септември“.

Книгата съдържа много факти от живота и идейното въздействие на поета.

Георги МАНЛИЕВ

Чесебър

Веселин ДОЛЧИНКОВ

След дълги молби жителите бърбери събу шити сандали и се заизкачва по тополата, като пъргаво се прехвърляше от клонче на клонче. Тълпата гледеше със застен дъх. Едни го окличаха да не падне, та какъв отговор дават на сиротната му майка, а други се възхищаваха на пъргавината на този живял селски момък.

— Още малко, още малко... — подвикна някой от долу.

Тръперещата ръка на момъка се протегна, откачи знамето и то полетя надолу. До земята, че се си свършили работата, странарите, грабнаха с настървение червените плат, като отпращаха звучни ругатни срещу комунистите.

— Резолюция ще правят, царщината ще плашат... хай мейки... — И зарепъждаха наебзалите се да отиват да си гледат работата.

Тълпата скоро си разотиде и като че ли забравя за младия бръснарски работник, който миналата нощ с толкова мъка се бе натерил до тополата да забие и развее оленото знаме на Пар-

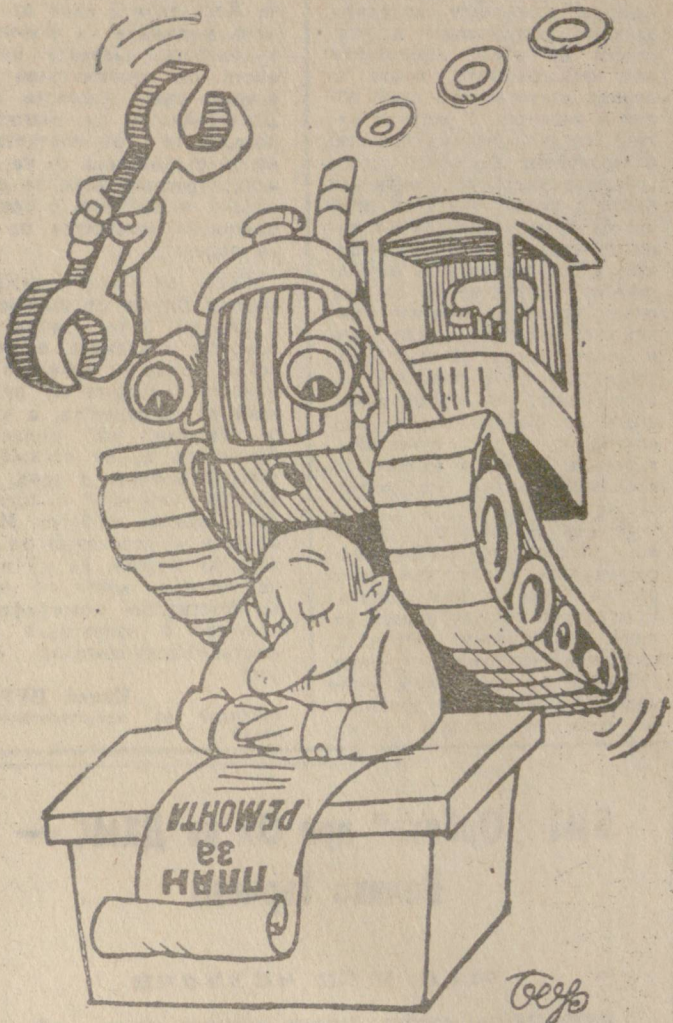
тията на българските комунисти. Сега той слизаше до земята. Знамето си бе свършило работата и доказало че Партията е будна.

А аз, невъзпитан още селски хлапак, който за първи път бях чул „опасните“ думи „комунисти“ и „революция“, твърде скоро трябваше да изпитам силата на революцията върху собствените си бузи от коравата десница на баща ми затова, че се бях заплеснал около тази история със знамето и че козичката през този ден така си остана неизкарана до селския козар. После дълго трябваше да търся животинчето, зареало се някъде по селските ниви и градини.

Не мина много време и кметът Киро нареди да отсекат тополите из дъно, та помента да не остане от тях, тъй и да няма къде комунистите да си качват байраците. Дълги години селяните проклинаха самозабравилия се кмет, лишил селото от вековните дървета, на които не посмяха да посегнат даже османските поробители.

Денчо КУЦАРОВ

Петър БОРСУКОВ

— Явно, докато не затегна бурмите на този, той няма да затегне монте!...

Ремонтни дни

Като се пресметне колко селскостопански машини, селски пръскачки, плугове, брани и прочие инвентари има в окръга и колко механизатори работят с тях, току-виж излезло, че по стойност на техниката, с която работи един човек, койка само космонавтите превъзхождат тракторист-машинистите.

Та затова никак не е без значение как ще работи тази техника — до малка икндия или на две сменни. Не е без значение и как ще се подготвят машините за пролетната, лятната и прочее кампания. Затова навсякъде се заплетнали ръкави и ремонтният ремонтният. А някъде по вече заплетат ръкави и по-малко ремонтният. И не смееш да твърдиш, че в цената ПАР — Горна Орхонув-

це е така, но когато става дума за Ресем... Ахо е за почване, и там е почнал ремонтът и на комбайните, и на тракторите ДТ-54. Само че с темпозетите, с които се работи, не се знае кога ще свърши. А става дума за специализирани пунктове, не предприетите за ремонт и поддръжане на комплекс, предназначени именно за ремонт на комбайни и тежки трактори. Затова ни се ще да мислим, че ако специализираната не се отнасяше само до името, ами и до оборудването, нямаше да е така, но неясно.

Пък има и нещо друго, така се създават условия за проява на трудов героизъм. Времето нахвърля, работата много и на ремонтния персонал и механизаторите не оставя нищо друго освен да те вдигат на шурми и да чупят трудови рекорди, за да се включат в срока. Виждам после няма да се чупят ремонтните машини, не знам...

Кольо СЛЪНЧЕВ

Радой ГЕРДОВ

Януарски състезания

Под открито небе

За няколко месеца една строителна група може да направи чудо. Това се доказва в Хаджидимитрово. От лятото до средата на зимата, край шосето от Полски Тръмбеш за Свищов, те успяха да поставят бетонни блокчета за основи и железни конструкции на цели два декара площ. Това, както личи, ще бъдат някакви парници или оранжерии, в които ще се отглеждат ранни зеленчуци. Строителите се намират на територията на зеленчуковата градина.

Пътуващите край това място доволно потриваха ръце, като си мислеха, че ще си пият пиенето със салатка и зелен лучец още през март. Но належащите им запознания да се изпразват, защото въпросните съоръжения са покрити само от ниското зимно небе, а зеленчук под открито небе, на бяло то и ниско, все още не може да вирее.

Оптимистично настроените пътници се радват, защото отсега усещат, че въпросните съоръжения ще бъдат покрити може би през лятото. Тогава те ще могат да спират за отпих и да се прият от жегата под тях.

Ал. ГЕЛОВ

ТЕЛЕШКА АСТРОНОМИЯ

В телефермата на ТСК в Златарица е създаден кръжок за телешка любители-астрономи. За обсерватория служил телечарникът, който покрива имал пряк контакт с небето и неговите тайни...

През покрива течаш, прозрачен небето — като че на длани — изцъклено сизе в здръча със своите тайни неразбрани.

Просветва фарът на Венера, блести, като око голямо...

над скромна телешка вечеря от млечен сладолед и слама, и мраз няколко владее, теленце до телето зъзне, дъхът замрира, леденее — водата в коритата мръзне.

С учудени очи във мрака теленцата се поизправят и както зъбите им тракат на ледени шушулки стават.

и Сачко зъл разваля грива, и покривът без цигли зее, и мислиш, мислиш — как отива — да плачем или да се смееш...

Христо АРНАУДОВ

ВЕЯТ БУРИ, ПЕЯТ ХАЛИ!

Предлагаме за изучаване любимата песничка на стражичани, които от няколко години си я пеят, зъзнейки в читалището по време на концерти и кинопрожекции.

Вят буря, пеят хали, зъбм тракат като чук, кой ни вижда тука хали, кой ще чуе зъзнец звук. Гледай, братко, тез шушулки, дето висят под носа, нямаш ли си тук начулки, или пък си без коса, има много ти да страдаш и ще станеш Дядо Мраз. Вятър свиря серенада, всички ахнат, охнат с глас, в ремонта дълго чана, времето си тъй тече, зъзнем здраво, зъзнем яко, гвозден от студ сечем.

Димитър ЖУЛЕВ

ОТ ЧИТАТЕЛИТЕ ПИСАНО...

„Моля да ми обясните към кого да се обърнем за съдействие и кой трябва да прегледа местната радиоредба, за да може тя да работи редовно и когато е лунната да личи, че наистина работи радиоредба, а не банци!“ — пита в писмото си Иван Давков от с. Козловец.

ОТ НАС ДОПИСАНО:

— То е от времето, др. Давков. Сигурно радиоредбата във вашето село се е разболела. Може да е понастинала и да е прасипнала, та за това така да работи. А може и да е пневмония или фарингит, кой знае. На първо време се обърнете за съдействие към местния фелдшер. Нека той я прегледа. А ако и след това радиоредбата не заработи... ще трябва да я прегледат някои хора, от които наистина зависи нейното поддържане.

Дописал: Тодор ИВАНОВ

ЯНУАРСКИ ЗАКАЧКИ

● Понскаха му обяснение за безпричинния те отсъствия, а той възкликнал: „Дайде, бе! Н този месец, ако няма причина за отсъствия, здраве му кажи!“
● Някоя карат по съриемствителство имените дни на две предприятия.
● Този година му потръгна по мед и маса — получи от бабаляка си телеския мед и телеския свинска мас.
● Напи от неговото вино глава по боли, през вечер му правим главоболие.
● Отличен „стилист“ е — празнува и по новина, и по стария стил!
● И след съвещанието въпросът за скритите резерви продължаваше живо да ги занимава, та хлътнаха в мазата на колегата Дашев — да „открият“ такива!
● Беше нещо разсеян на оперативката и вместо за качеството, започна да говори за КАЧЕТЕ със зеле.

Тодор ТОДОРОВ

МАШИНИ ПЛАЧАТ, ГОВОРЯТ...

Не зная точно колко време е изминало, но поне 4—5 месеца са изтекли, откакто наред село Асеново стои един огромен валик. Преди два месеца на гости му дойде верижен трактор и не си отива! Кой ги е оставил там, не зная. Зная само, че покрай тях минават директори, председатели, секретари, кооператори и т. н., минават и отминават. А върху изоста-

ставените машини сняг се сипе, дъжд ги залива и следната песен се извива:

Тракторе мили тракторе до кога ще ни къса ръждата, ръждата, още водата, водата до колелата. Трактор валику думаше: Тук ще ни гният железата, железата, още колелата, колелата и веригите. За нас се никой не сеща,

сега сме на никой ненужни, но ще му дойде времето, времето, отговорното. И ние с глас ще запеем, ще запеем ясно, високо, дано им чуят хората!

Не зная кой е виновник и кой отговорен, но нека и едните, и другите се вслушат в песента. Песните не се пеят току-така.

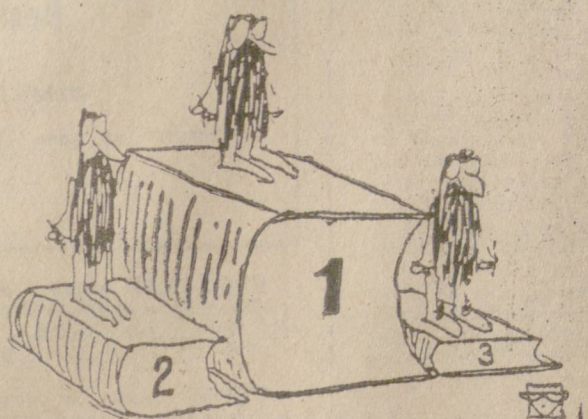
Г. ДИМИТРОВ

Радой ГЕРДОВ

Дни след януарските нощи

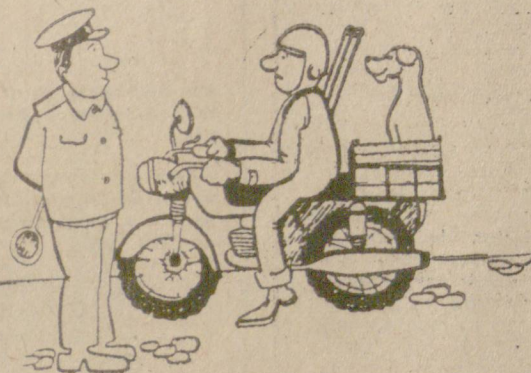
Христо СТОЙЧЕВ

Сесийна илвасция

НАШАТА ЗАДАЧА

Ангел ГЕЦОВ

Какво е нарушението, направено от водача на моторното превозно средство!

ХА! ХА! ХА!

● Онзи, който не е способен за нищо, е способен на всичко.

● Кажете ми кой съм аз и ще ти кажа ти кой си.

● Не се успокоявай от досаждателното, дори ако си избригвал валериановите кашки.

● Купувачка идва на шанца, където се продават замразени птици и пита:

— С какво ги хранят тия кокошки!

— Защо се интересувате!

— Бих искала и аз така да отслабна.

● Мъж към жена си:

— Ти си нежна с мен само тогава, когато ти трябва пари.

— А няма това не се случва доста често?

● — Обичаш ли ме!

— Разбира се — нежно от връща той.

— А ще се ожениш ли за мен!

— Шо за навик имаш вилаги да променяш темата на разговора!

● — Докторе, вие току-що прегледахте моя мъж. Има ли някаква надежда?

— Зависи на какво се нахавате, мадам...

● Мъж с труд тика детска количка.

— Къде е жена ти? — пита го „познат“.

— В количката. Иначе де тето не иска да заспи.

● Веднъж Марк Твен казал на една дама:

— Вие сте очарователна.

— За съжаление, не мога да Ви отговоря със същия комплимент — отговорила дамата.

Писателят се усмихнал и казал:

— И вие направете като мене — излъжете!

● „Къде е гледал качествения контрол!“ — възмутила се е купувачка на фигура

на Венера Милоска.

Среща със сътрудниците на вестника

В четвъртък във Велика Търново се състоя среща със сътрудниците на в. „Борба“. Главният редактор на вестника Иван Колев направи оценка за работата на сътрудниците през миналата година. Той говори за големите задачи, които стоят пред вестника през третата година от седмтата петилетка, за инициативите на трудещите се за претоварване в дела решенията на XI конгрес на Партията и Юлския пленум на ЦК на БКП, за достойно посрещане на Националната партийна конференция.

Участници в срещата разказаха за своя общественно-политически труд, направиха ценни предложения за подобряване на работата със сътрудниците на вестника.

На най-активните сътрудници бяха връчени награди.

Петър КАИШАНОВ

Телевизия

СЪБОТА — 14 ЯНУАРИ

10.00 — Гимнастика за всички.
10.10 — Детски сериал „Полковник“.
10.30 — „Един астронавт“ — детски филм.
11.25 — „Престъпникът“ — детски филм.
13.00 — Детски филм „Пленен в Италия“.
14.00 — „Къмпинг“ — къмпинг — игрален филм на ГДР.
15.25 — Телевизионен филм „Пленен в Италия“.
16.45 — „Звън от ете джипа“ — документален филм.
16.55 — Националната галерия в Лондон.
17.20 — Реклами.
17.30 — Новини.
17.40 — „Моря Полюс“ — детски филм.
18.00 — Концерт народна музика.
18.05 — „Ирония на съдбата“ — съветски игрален филм.
18.10 — „Лексикон“ — детски филм.
18.30 — По света и у нас.
18.35 — „Ирония на съдбата“ — съветски игрален филм.
18.45 — „Джасов концерт“.
19.00 — Новини.
19.10 — „Черна област“ — подски сериален филм.
19.15 — „Пленен в Италия“.

ВТОРА ПРОГРАМА

18.30 — Вера, днес, утре.
18.35 — „Последният полет на Камо“ — съветски игрален филм.
19.00 — „Смърт“ — научно-популярен филм.
19.10 — Епизод 20.40 — „Епизод 20.40“ — научно-популярен филм.
19.15 — Епизод 20.40 — „Епизод 20.40“ — научно-популярен филм.
19.20 — Европейско първенство по тенис.
19.25 — България — Италия — репортаж.
19.30 — Новини.
19.35 — БТА.
19.40 — По света и у нас.

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА

НЕДЕЛЯ — 15 ЯНУАРИ

10.00 — Гимнастика за всички.
10.10 — „Браво, смел, съръж“ — предаване за пионери.
11.00 — За децата: „Завод за десерт“ — детски филм.
11.30 — „Светът в действие“ — научно-популярно предаване.
12.30 — Забавна програма.
13.00 — Информационен дневник.
14.00 — „Аро“ — филм на Оскар-Оскар.
14.10 — „Родена от революцията“ — съветски игрален филм IX серия.
15.30 — Спортна мозайка.
16.40 — „Войнито и Карто“ — филм.
17.30 — „Пленен в Италия“ — детски филм.
17.40 — „Тираж на ТОТО 2“.
17.45 — ТВ обекти.
18.00 — „От 13 до 33“ — програма за младежта.
18.15 — „Лексикон“ — детски филм.
18.30 — „Панорама“.
18.40 — „Кактус“ — американски игрален филм.
18.45 — Телевизионен курс.
18.50 — „Мелодия“.
19.00 — Новини.
19.05 — „77“.
19.10 — Новини.

ВТОРА ПРОГРАМА

18.30 — Вера, днес, утре.
18.35 — „Онагосият звън“ — детски филм.
19.00 — „Габриел“ — документален филм.
19.10 — ТВ студент филм: „Мъртъв крайт“.
19.15 — Спортна неделя.
19.20 — Новини.
19.25 — БТА.
19.30 — Панорама.

ПОНЕДЕЛНИК — 16 ЯНУАРИ

17.15 — „Оптимистична разписка“ — публицистично предаване.
17.30 — Новини.
17.40 — „Програма за деца“.
18.00 — „Светът в действие“ — научно-популярно предаване.
18.05 — Реклами.
18.15 — Служба на родната „Герои“ — филм на нашите деделици.
19.00 — Музикален преглед.
19.10 — „За финалните и екзотични при рола“ — филмов пътелик.
19.15 — Лексикон.
19.20 — По света и у нас.
19.30 — Телевизионен театър: „Пана на локата“ от У. Гибсън.
19.35 — Пълнообхватно.
19.40 — „Полет“ — излъчен с дупка (ТВ1 Варна).
19.45 — Новини.

ПОПРАВКА

В брой 6 от 12 януари 1978 година в маршрутите, които предлагат Бюро за комплексни туристически услуги при ТК „Балкантурист“ е допусната грешка. Цената на екскурзията до Светския съюз и Финландия да се чете 683 лв.

СТУДЕНТСКА книжна фак. № 25399 ВТУ „Кирил и Методий“ на Владимир Всева илюдов Феоктистов — невалидна.

ЧАСТНИ уроци математика, български език и литература, немски, руски, чешки, полски, сръбскохърватски — преводи. Дебелев, „Христо Прохоров“ 7, Стойчичи.

ПРОДАВАМ плетачна машина „Дубнед“ — запазен. с. П. Сеновец, окр. Великотърновски — Иван Христо.

ИНДЕКС 21301